

ПРОТОКОЛ

№ 54

гр. Пазарджик, 16.01.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: КАПКА Ж. ВРАЖИЛОВА

при участието на секретаря Ива Чавдарова
и прокурора В. П. Х.

Сложи за разглеждане докладваното от КАПКА Ж. ВРАЖИЛОВА Частно
наказателно дело № 20245220200076 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 15:00 часа се явиха:

Явява се Д. К. М., спрямо когото се иска постановяване на принудителна
медицинска мярка, доведен от служители на ОЗ „Охрана“ – Пазарджик.

В залата се явява адв.К. А. от ПАК, назначен за служебен защитник на
Д. М. от ДП.

Явява се К. В. М. в качеството на баща на лицето, спрямо което се иска
постановяване на ПММ.

Вещите лица д-р Р. Ц., д-р Д. К. и А. Д., редовно уведомени – явяват се
лично.

За РП - Пазарджик се явява прокурор Х..

ИЗЯВЛЕНИЕ НА Д. М.: Искам адв.А. да ме бъде защитник и в това
производство.

СЪДЪТ намира, че с оглед изявлението на лицето, по отношение на
което е направено предложението за постановяване на ПММ, и с цел
осигуряване защитата на същия по настоящото производство, следва да
назначи като служебен защитник адв.К. А. от АК-Пазарджик.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И

НАЗНАЧАВА по настоящото производство като служебен защитник на Д. К. М. – адв.К. А. от ПАК.

ПРОКУРОРЪТ: Не са налице процесуални пречки. Да се даде ход на делото.

АДВ. А.: Да се даде ход на делото.

Д. М.: Знам за какво е делото. Да се гледа.

Съдът намира, че не е налице процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Сне се самоличността на лицето, спрямо което се иска постановяване на принудителна медицинска мярка:

Д. К. М. - роден на ****г. в гр.Пазарджик, живущ в гр.Пазарджик, ****, българин, български гражданин, неженен, с основно образование, работещ като заварчик, осъждан, ЕГН: *****.

На лицето се разясниха правата по НПК.

Д. М.: Разбрах си правата.

Не се направи отвод на съда, секретаря и прокурора.

ПРОКУРОРЪТ: Представям и моля да приемете ОА, по повод на който е образувано наказателното дело от общ характер пред ОС-Пазарджик, както и присъдата, с която Д. М. е бил осъден на доживотен затвор за престъплението, предмет на ОА и копие на придружителното писмо, с което са представени на наблюдаващия прокурор по искане на РП-Пазарджик.

АДВ. А.: Да се приемат.

Д. М.: Запознат съм. Да се приемат.

СЪДЪТ намира, че представените в днешното съдебно заседание книжа съдържат информация, относима към предмета на делото и от значение за

неговото правилно решаване, поради което същите следва да бъдат приети като писмени доказателства.

Водим от горното съдът

О П Р Е Д Е Л И

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото: ОА на ОП-Пазарджик, присъда на ОС-Пазарджик и придружително писмо на ОП-Пазарджик.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

ПРОЧЕТЕ СЕ предложението на Районна прокуратура - Пазарджик.

Пристъпи се към изслушване обясненията на Д. М.:

Д. М.: Сега не се сещам за нещо конкретно, което да кажа.

Сне се самоличността на **бащата на лицето, спрямо което иска постановяване на ПММ**, както следва:

К. В. М. – роден на ****г. в гр.Пазарджик, живущ в гр.Пазарджик, ****, българин, български гражданин, вдовец, със средно образование, пенсионер, неосъждан, ЕГН: *****, баща на Д. М..

На бащата се разясниха правата му по НПК, както и възможността да бъде разпитан като свидетел по делото.

К. М.: Желая да бъде свидетел по делото.

Свидетелят предупреден за отговорността по чл.290 от НК.

Свидетелят не напусна залата, тъй като има право на участие в цялото производство.

Пристъпи се към разпит на свидетеля К. М.:

СВ. К. М.: Баща съм на Д.. Преди да се случи това със съпругата ми сме

живели заедно с Д. на ул. „Дойран“. Това е кооперация и ние сме на третия етаж. Живеехме тримата – аз, съпругата ми и Д.. Големият ми син е в София.

Синът ми Д. не беше такъв. Не помня коя година се разболя от някакво психично заболяване и се лекува. Жената го водеше на лекар, Бог да я прости. Мисля, че д-р П. я лекуваше. Пиеше някакво лекарство, но то беше много скъпо към 100 лв. и ние по две опаковки му вземахме, така една година се лекува. Сигурно не беше излекуван до края. През това време беше много агресивен. Посягал е на мен. На майка си не е посягал. Последният път, когато ме блъска и одра, аз ходих при един известен адвокат да се консултирам и той каза, че нищо не може да направи. Аз казах: „Смъртен случай ли трябва да има“ и той каза „да“, и това беше цялата работа.

Когато се разболя моят син, беше преди 7-8 до 10-тина години. Той беше изключително агресивен, налиташе ни на бой, драл ме е, бил ме е. Майка му заставаха между нас и на нея не е посягал никога. Той една година пи хапчета и беше по-добре, и д-р П. каза, че се е излекувал. Докато взимаше хапчетата беше по-добре. След това не сме го лекували пак.

След като спря хапчетата пак стана агресивен и продължи да се отнася така с мен. Ние постоянно го дебнехме, когато трябва да пие хапчета, защото не винаги ги е пиеше. Ние трябваше да го караме да си ги пие. Тези хапчета бяха агресивността. Д-р П. не ни е казала диагноза. Той имаше епикриза. На ТЕЛК обаче не сме ходили. Няколко пъти сме ходили на психиатричната болница в Пазарджик. Там обаче не го лекуваха за това психиатрично нещо, а за наркотиците го лекуваха. Той беше почнал да взима наркотици. Майка му постоянно го претърсваше и каза, че взимал хашиш- едно нещо като пластилин имаше.

Той само един път прободя майка си с нож и тя изчезна, почина. Той на майка си никога не е посягал преди това.

Сне се самоличността на **вещите лица**, както следва:

Р. Ц. Д. – на 72 години, българка, българска гражданка, вдовица, работеща като специалист психиатър на свободна практика, неосъждана, без родство с Д. М..

Д. А. К. – на 62 години, българка, българска гражданка, неомъжена,

работеща като специалист психиатър на свободна практика, неосъждана, без родство с Д. М..

А. Я. Д. – на 44 години, българка, българска гражданка, разведена, клиничен психолог към ЦПЗ гр.Пловдив, неосъждана, без родство с Д. М..

Вещите лица предупредени за отговорността по чл.291 от НК.

Пристъпи се към изслушване на изготвената комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза.

ПРОЧЕТЕ се заключението на вещите лица д-р Р. Ц., д-р Д. К. и психолог А. Д., приложено към постановлението на РП- Пазарджик.

В.Л. Д-Р Ц.: Поддържам заключението.

В.Л. Д-Р К.: Поддържам заключението.

В.Л. Д.: Поддържам заключението.

В.Л. Д-Р К.: Посочените са две заболявания и затова говорим за психиатрична коморбидност.

В.Л. Д-Р Ц.: От тези две болести само едната е водеща-продължителното шизофренно разстройство. Ние сме обсъждали предимно това състояние, тъй като другото е съпътстващо. На база на шизофренната психоза сме дали заключението, че М. е невменяем. Това заболяване има симптоми, които обуславят неговото поведение. Това психично заболяване персистира, т.е. съществува във времето и не изчезва в някой момент.

Дисимулиране е обратното на симулиране. При симулация се осъзнава наличието на симптоми. При дисимулацията се прикрива наличието на симптоми, пациентите то отричат. Например, по време на пребиваването му в ДПБ-Пазарджик в епикризата е отразено, че е разговарял сам, а той отрича да го е правил. Той се е опитал да прикрие този симптом. Това е характерно за заболяването, което цитирах. Пациентите не са критични към своето състояние, към болестния характер на симптомите и затова много често са склонни да отричат и отхвърлят. В конкретния случай, дори няма и бегъл опит подобни симптоми да бъдат използвани като защитна стратегия, тъй като те се отричат през цялото време.

До тези изводи достигнахме след обстоен преглед на лицето. Освен това

е извършено психологично изследване и сме се запознали с абсолютно всички материали по делото- от ДП до съдебната фаза.

В.Л. Д-Р К.: Провели сме разговор и с бащата, за да можем да съберем по-обстойна епикриза. Провели сме разговори с колеги от ДПБ-Пазарджик и сме приложили епикриза, която липсваше в материалите по делото.

В.Л. Д-Р Ц.: Част от тази симптоматика се повтаряше и пред нас. По същия начин той отричаше наличието на каквито и да е симптоми и не беше в състояние да даде отговор на най-елементарни свои действия. Пролича ясно неговата емоционално-волева промяна. Неговата емоционална сфера е тежко и дълбоко увредена. Той беше хладен, студен към тематиката, която се обсъждаше. Не показваше нито съжаление, нито разкаяние, нито опасения за себе си - абсолютна пълна липса на емоции. Това е много характерно за напредналата фаза на заболяването, за което говорим.

В ДП са приели водеща диагноза разстройство следствие употреба на наркотични вещества. Ние сме се запознали обстойно с епикризата, в която в статуса при приемането и лекуването му е описана психотична симптоматика. Каква е причината те да не добавят диагнозата шизофренно разстройство - ние не можем да обсъждаме.

В.Л. Д-Р К.: Съгласно посоченото в медицинските документи му е провеждано лечение с невролептици, а това са медикаменти, които повлияват на психозата. Както чухте бащата днес и от това, което прочетохме, разбираме, че състоянието на пациента е било повлияно положително след тези медикаменти. Такова е било и последното му лечение в Ловеч, където постъпва категорично с диагноза психоза. Това е било през октомври-ноември месец 2023 година. В затвора прави психоза и го привеждат в психиатричната болница в Ловеч, където е лекуван с високи дози невролептици и нервното му състояние се е повлияло от това лечение, което е още едно доказателство за това, че след като има лечение, значи има и симптоматика.

В.Л. Д-Р Ц.: Категорично тези симптоми не могат да бъдат симулирани от лицето.

В.Л. Д-Р К.: Ние записахме категорично в СППЕ, че по никакъв начин той не се опитва да се защитава.

В.Л. Д-Р Ц.: Такива опити няма на нито един от етапите по делото.

В.Л. Д-Р К.: Той има, както каза д-р Ц., емоционално-волева промяна, която не му дава възможност да симулира, защото симулацията изисква и капацитет на личността. Той няма никакво чувство, че е извършил нещо нередно- както в производството, така и веднага след деянието, когато среща баща си и дава ключовете и казва, че бързал да излезе, защото се е срамувал.

В.Л. Д-Р Ц.: Емоцията, която той описва в резултат на извършеното от него, е срам.

В.Л. Д-Р К.: Той и към момента на експертизата нямаше чувство, че е извършил нещо нередно. Той обясняваше: „Аз не знам защо“ – това не може да се симулира.

В.Л. Д-Р К.: Тази промяна на личността, представляваща кР. емоционално-волева промяна, съществува и към настоящия момент и затова сме написали, че разстройството на съзнанието е продължително. То може да има подобрене, но обратно развитие - в никакъв случай. При това състояние са нарушени всички психични обеми- емоции, воля, съобразителност, интелект- всичко е деформирано, затова говорим за деформирана личност в резултат на заболяването.

В.Л. Д-Р Ц.: Това означава, че той е опасен за себе си, за близките си и за обществото. Специално при М. прави впечатление тежко качествена промяна на протичане на волевия акт на емоциите, но много тежки са и нарушенията във волята. По принцип, при нормалната психика, възниква цел, тя се обсъжда, взема се решение и се пристъпва към изпълнение. При него възникналата случайна цел, без никакви обсъждания, води до вземане на решение и се преминава към изпълнение. Това е, което го прави изключително опасен за самия него и околните. Това е в основата на деянието, което е извършил. Нарушението на протичането на волевия акт лежи върху основата на другото състояние, което е описано и е станало повод за настаняване в психиатричната болница в Ловеч. Пак заради болестта е изпаднал в състояние, застрашаващо живота и довело до хипотермия. Само поради бързите мерки е оцелял. Това също не може да бъде подменено.

В.Л. Д-Р К.: Описани са две медицински състояния, като с първото е опасен за околните, а с второто - за себе си.

В.Л. Д-Р Ц.: Същият се нуждае от лечение. Трябва да бъде настанен за лечение, като се приложи ПММ по чл.89 б.“в“ от НК- в специализирано психиатрично заведение. Това е тази болница в Ловеч. Категорично не е възможно това лечение да бъде проведено от някой негов близък – нито баща му, нито друго лице може да се ангажира с продължителното и сериозно лечение, което се налага. Много години продължава едно такова лечение в неговото състояние.

В.Л. Д-Р К.: В болницата могат му осигурят лечение за определен период, но затова трябва да е настанен там, за да се проведе адекватно лечение.

В.Л. Д-Р Ц.: Преди да изготвим нашата експертиза, сме се запознали и с тази, изготвена в съдебното производство пред ОС-Пазарджик и в ДП. Взели се предвид и всички други материали. Имали сме предимството да се запознаем с всички събрани по делото материали, както и да разговаряме с бащата и на база на всичко това сме дали заключението, като сме то обосновавали, и го поддържаме.

ПСИХОЛОГЪТ Д.: Психичното състояние на М. ние го коментирахме и считаме, че той не разбира какво се случва по днешното дело.

В.Л. Д-Р Ц.: Приемаме, че когато заболяването съответства на продължително разстройство, лицето не може да разбира естеството на производството, в което участва.

В.Л. Д-Р К.: В момента виждаме и неговата дезинтересираност. Ние сме му задавали въпроси и той не може да каже защо е бил в затвора и защо е осъден.

В.Л. Д-Р Ц.: Той не е в състояние да реагира емоционално на това, което се говори.

В.Л. Д-Р К.: В момента не се извършва никакво лечение на М. и затова считаме, че този човек трябва да се лекува. Той е в затвора в Пазарджик, където не му се провежда лечение.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси. Да се приеме заключението.

АДВ. А.: Нямам повече въпроси. Да се приеме заключението.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И

ПРИЕМА заключението на изготвената експертиза комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза на вещите лица д-р Ц., д-р К. и психолог Д. и определя възнаграждение на същите в размер на по 30 лв. за всяко едно от тях за явяване в днешното съдебно заседание, платимо от бюджета на съда.

Страните /по отделно/: Да се приключи делото.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема госпожо съдия на настоящия съдебен състав, поддържам предложението на РП-Пазарджик. В същото подробно са изложени съображения, аргументирани в отправеното искане по отношение Д. М. да бъдат приложени ПММ. Намирам, че са налице основания за това, като с оглед заключението на вещите лица, изготвили заключение по комплексна СППЕ, което те днес защитиха, считам, че най-подходяща ПММ по отношение на Д. М. би била тази по чл.89 б. "в" от НК, а именно принудително лекуване в специализирана психиатрична болница и моля да постановите Вашия съдебен акт.

АДВ. А.: Уважаема госпожо съдия, моля, да приложите мерките, които са необходими, с оглед здравето и лечението на моя подзащитен, тъй като установихме от разпита на вещите лица и представеното заключение, че състоянието му е опасно за него самия и обществото, поради което Ви моля да бъдат приети мерките за неговото лечение, което ще бъде само и единствено в негов интерес.

Съдът се оттегли на тайно съвещание, за да постанови определение си, което обяви същото на страните и разясни реда и сроковете за обжалване и протестиране.

Протокола изготвен в с.з., което приключи в 16:18 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____